

Bu anım okulumuzun unutulmazlarından Çavuş emmiyle ilgili:

Sanırım 1970 yılıydı. Akşam etüdüne daha zaman vardı. Koridorda beş altı arkadaş sohbet ederken çok sevdiğimiz (rahmetli) Çavuş emmiyi görünce hatırını sorup, sohbete katılmasını sağladık. O gülen yüzü ve tatlı sesiyle;

Ula uşaklar Allah hayır a çıkarsın, bir rüya gördüm, diyerek anlatmaya başladı.

Rüyamda okul binasının karşısına geçmiş onunla konuşuyordum. O da insan gibi benimle konuşuyordu.

☐ Sende hiç utanma, sıkılma yok mu insafsız, bu çocukları okutup okutup memleketin dört bir yanına dağıtıyon.☐ Sona da hiç arayıp sormuyon, aç mı, susuzmu, hasta mı, iyi mi.

Bu çocukların sende hiç hatırı yok mu dedim. çok utandı, cevap veremedi, diye rüyasını tamamladı. Bir süre dalgın durdu; Hadi zehniniz açık olsun diye dua ederek odasına yürüdü.

☐ Meslek hayatımda nereye gitsem, bunu hatırlayıp, arkamda manevi bir güç olduğunu hissederek huzurla çalıştım.

[Tweet](#) (function() { var s = document.createElement('SCRIPT'), s1 = document.getElementsByTagName('SCRIPT')[0]; s.type = 'text/javascript'; s.async = true; s.src = 'http://widgets.digg.com/buttons.js'; s1.parentNode.insertBefore(s, s1); })();